

Datum: 26.8.2021

ZADEVA: Refundacije stroška testiranja za COVID-19 po spremembah, sprejetih 20.8.2021

Vlada RS je na seji dne 20.8.2021 sprejela nove spremembe Uredbe o izvajanju presajalnih programov za zgodnje odkrivanje okužb z virusom SARS-CoV-2¹, ki se bo začela uporabljati 23.8.2021. Vlada je določila dejavnosti, pri katerih je obvezno testiranje zaposlenih, ki niso preboleli ali cepljeni proti COVID-19 in za to skupino tudi določila, da stroške testiranja krije proračun.

Uredba financiranje testiranja s proračuna določa za:

- osebe, ki opravljajo delo v zdravstveni dejavnosti,
- osebe, ki opravljajo delo v dejavnosti vzgoje in izobraževanja, vključno z visokošolsko dejavnostjo,
- osebe, ki izvajajo socialno varstvene storitve in programe, pri katerih zaradi dela z oskrbovanci teh storitev in programov obstaja neposredna nevarnost za širjenje COVID-19,
- osebe, za katere je z odloki vlade, s katerimi se določajo ukrepi za preprečevanje in obvladovanje posledic nalezljive bolezni COVID-19, določeno obvezno testiranje na virus SARS-CoV-2,
- druge osebe, ki lahko povzročijo širjenje COVID-19 v okolju, kjer obstaja neposredna nevarnost za širjenje, zlasti uporabniki zdravstvenih storitev, oskrbovanci socialno varstvenih zavodov, osebe v zavodih za prestajanje kazni zapora, prevzgojnih domovih, centrih za tujce, varnih hišah, azilnih domovih, integracijskih hišah in kriznih centrih za otroke,
- osebe, ki se zaradi medicinskih razlogov ne smejo cepiti, kar se izkaže z zdravniškim potrdilom.

Še vedno pa obstaja možnost, da je ukrep obveznega testiranja pri delodajalcu, pri katerem obvezno testiranje ni določeno z Uredbo ali odloki, določen kot ukrep zagotavljanja varnosti pri delu v skladu z izjavo o varnosti z oceno tveganja. Takšnemu delodajalcu stroška testiranja proračun ne bo povrnil, kar pa ne pomeni, da lahko delodajalec ta strošek prevale na delavca. Delodajalec mora namreč še vedno upoštevati 14. člen Zakona o varnosti in zdravju pri delu², ki določa, da zagotavljanje varnosti in zdravja pri delu delavcu ne sme povzročiti finančnih obveznosti, prav tako pa zdravstvene posledice opravljanja dela ne smejo prizadeti delavčeve plače ter posegati v njegov z delom pridobljeni materialni in socialni položaj. Enako še vedno ostaja v veljavi ureditev delovnega časa v skladu z Zakonom o delovnih razmerjih³ ta v 142. členu določa, da je med drugim vsak čas, v katerem delavec dela, kar pomeni, da je na razpolago delodajalcu in izpolnjuje svoje delovne obveznosti iz pogodbe o zaposlitvi (efektivni delovni čas), potrebno šteti v delovni čas. To torej velja tudi za čas, v katerem je delavec s strani delodajalca napoten na testiranje. V obeh primerih gre za zakonski določbi, v kateri akt kot je uredba, ne more posegati. Obenem pa je potrebno upoštevati tudi Odlok o začasnih omejitvah ponujanja in prodajanja blaga in storitev potrošnikom v Republiki Sloveniji⁴, ki v 5. odstavku 4. člena določa, da je odgovornost delodajalca, da zaposleni in druge osebe, ki izvajajo ponujanje in prodajo blaga in storitev potrošnikom, izpolnjujejo pogoje, ki jih Uredba in Odlok določata za opravljanje dejavnosti.

Delodajalec bo moral v okviru zagotavljanja varnosti in zdravja pri delu še vedno poskrbeti za brezplačno testiranje za delavca ter čas, ki ga bo ta za testiranje porabil, všteti v delovni čas. Na podlagi spremenjene uredbe pa se bo premenilo zgolj razmerje med delodajalcem in državo v primerih, kjer je

¹ Ur. l. RS, št. 118/2021, 132/2021 - v nadaljevanju: Uredba

² Ur. l. RS, št. 41/2011

³ Ur. l. RS, št. 21/2013, s spremembami in dopolnitvami

⁴ Ur. l. RS, št. 122/2021 - v nadaljevanju: Odlok

Dalmatinova ulica 4
1000 Ljubljana
T.: +386 1 434 12 00
W.: www.zsss.si
E.: zsss@sindikat-zsss.si

obvezno testiranje določeno v izjavi o varnosti z oceno tveganja, ni pa določeno z oblastnim aktom, saj to ne bo več refundirano s strani proračuna. Vendar pa delodajalec tako nastalega novega stroška zaradi zgoraj omenjenih zakonskih določb ne bo smel prevaliti na delavca.